

Sd kapitola 17.

[1] Byl jeden muž z Efrajimského pohoří jménem Míkajáš. [2] Přiznal se své matce: "Těch tisíc sto šekelů stříbra, které ti byly vzaty, pro něž jsi dokonce vyřkla přede mnou kletbu, to stříbro je u mne, já jsem je vzal." Tu jeho matka řekla: "Můj synu, buď požehnan Hospodinu!" [3] Vrátil matce těch tisíc sto šekelů stříbra a matka prohlásila: "To stříbro jsem cele zasvětila Hospodinu. Předávám je tobě, můj synu, abys z něho dal udělat sochu tesanou a litou. Dávám ti je nyní zpátky." [4] Ale on vrátil stříbro své matce. I vzala dvě stě šekelů stříbra a dala je zlatníkovi; udělal z nich sochu tesanou a litou, která pak byla v Míkově domě. [5] Ten muž, Míka, měl totiž svatyni. Udělal efód a domácí bůžky a pověřil jednoho ze svých synů, aby mu sloužil jako kněz. [6] V těch dnech neměli v Izraeli krále. Každý dělal, co uznal za správné. [7] Byl jeden mládenec z judského Betléma, z Judovy čeledi; byl to lévijec a pobýval tam jako host. [8] Ten muž odešel z města, z judského Betléma, aby pobýval jako host, kde se mu naskytne. Při svém putování došel na Efrajimské pohoří k Míkovu domu. [9] Míka se ho otázel: "Odkud přicházíš?" Odpověděl mu: "Jsem lévijec z judského Betléma a putuji, abych pobýval jako host, kde se mi naskytne." [10] Míka mu navrhl: "Zůstaň u mne a budeš mi otcem a knězem. Budu ti za to dávat deset šekelů stříbra ročně, ošacení a stravu." Lévijec na to přistoupil. [11] Přivoliil zůstat u toho muže. A byl mu mládenec jako jeden z jeho synů. [12] Míka lévijského mládence pověřil, aby mu sloužil jako kněz; zůstal tedy v Míkově domě. [13] Míka si řekl: "Nyní vím, že mi Hospodin bude prokazovat dobro, neboť mám za kněze lévijce."